

[Lilli Gyldenkilde]

halse; og vi ved godt, at der ikke er flaskehal-
se; vi ved godt, der er personale, som kan ind-
gå. Jeg synes, det er beskæmmende. Jeg tænker
så tit på og især i denne forbindelse: Hvad
måtte man ikke tænke ude i virkeligheden
uden for disse tykke mure, hvis nogen skulle
komme til at høre eller læse noget om en debat
som denne her? Så vil de da tænke: Det kan da
ikke passe, at de ikke ved, hvad de snakker om.
Og det er jo heller ikke rigtigt, for selvfølgelig
ved vi, hvad vi snakker om.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg kan se, at arbejdsministeren nok ikke er
til at råbe op i øjeblikket: Hun er travlt optaget
med en anden sag hos den borgerlige ordfører,
men lad det ligge. Det er jo så hendes problem.

Men jeg vil dog sige, at det lovforslag, vi bli-
ver præsenteret for her i dag, er jeg slet ikke så
skeptisk over for, som V og K er. For erindrer
vi os den debat, vi havde omkring sygehusene,
hvor sundhedsministeren var ved at gå helt i
knæ over, at han godt kunne indse, at der var
nogle virkelig store problemer omkring bl.a.
vore hospitaler, så må vi jo erkende – for at
være helt ærlige – at dette lovforslag dog er et
skridt i den rigtige retning. Vi har ikke været
begejstret for de orlovsordninger, der er ind-
ført, uanset at Socialdemokratiet her i dag kan
stå og sige, hvilken enorm succes de har været.
De har været en succes, men på bekostning af
hvad? På bekostning af samfundsøkonomien,
for problemet med orlovsordninger er jo, at re-
geringen havde regnet med, at rigtig mange af
dem, der søgte orlov, ville blive erstattet af nye
folk. Det har jo vist sig – i hvert fald inden for
erhvervslivet – at erhvervslivet i meget stor ud-
strækning ikke genbesætter, når folk er på or-
lov. Det er dog en realitet, man bliver nødt til
at forholde sig til. Det vil sige, at der ligger
altså et stort samfundsøkonomisk problem bag
det, jeg her nævner.

Men jeg er tilfreds med én ting i dette for-
slag, og det er, at arbejdsgiverne nu får en mere
central rolle. Det er dem, der har skoen på og
kan sige, at i deres virksomhed – det være sig
et hospital eller et andet sted – kan de altså
komme i en situation, hvor det er umuligt at
genbesætte en stilling. Derfor må der gives op
til de 26 ugers frist, før man kan få en orlov
bevilget, og derfor er jeg også lidt i tvivl om,
hvad De Konservatives og også Venstres motiv

kan være for at lægge en så hadsk indstilling
for dagen, som jeg synes de gør, over for dette
forslag.

Vi husker den dag, vi havde sundhedsdebat-
ten her i folketingssalen, hvor arbejdsministe-
ren selv var til stede. Der stod arbejdsministe-
ren meget fast på, at fristen er 4 uger og færdig,
og det gælder for alle – en holdning, som jeg
egentlig godt kunne forstå ministeren med *sin*
kasket på måtte indtage, for vi må jo trods alt
arbejde hen imod her i Folketinget at lave lo-
ve, der virker ens for alle. Sundhedsministeren
derimod med det ansvar, han stod med, måtte
sige, at han faktisk havde nogle problemer
med det, men at han jo også måtte være loyal
over for den regering, der sidder. Men jeg er
sikker på, at sundhedsministerens hjerte ban-
kede for noget af dét, der er i forslaget her.

Men minuset ved forslaget er jo – det kan vi
ikke tale os uden om – at vi nu laver en tillægs-
lov til den eksisterende lov, som i realiteten be-
tyder, at der er samfundsgrupper, der bliver
dårligere stillet i relation til orlov end andre,
hvis man nu har valgt et job, hvor der er stor
beskæftigelse og så de såkaldte flaskehalspro-
blemer.

Så vil jeg sige en anden ting også – man skal
jo en gang imellem rose hinanden herinde, det
kan man jo godt, det sker ikke ret tit i politik –
og det er, at jeg vil da rose de små partier. Det
er faktisk de små partier i regeringen, der har
slået hul i isen. Da jeg forleden morgen stod
derhjemme og barberede mig, hørte jeg i ra-
dioen de forskellige ordførere fra de små parti-
er udtale sig til stor irritation for arbejdsmini-
steren, som i en senere radioavis sagde, at det
var forfærdeligt, at det ikke var drøftet i ordfø-
rer kredsen. Men det var måske meget klogt at
slå hul på det på den måde, og det har så vist
sig, at det store Socialdemokrati har sagt: Ja-
vel, hr. minister, eller noget i den retning, for i
hvert fald har man nu lagt det forslag frem,
som de tre små partier har bedt om. Og det
synes jeg i virkeligheden ikke de skal have utak
for.

Dermed være ikke sagt, at vi synes, at or-
lovsreformen er god. Men jeg synes bare, at
det her forslag er bedre end det, vi har, for det
giver nogle muligheder, som helt lever op til
dét, vi drøftede i 3, 4, 5 timer forleden dag her i
Folketinget.